

DAUGAVAS PALIEŅU EZERU APPLŪŠANAS BIEŽUMA IETEKME UZ ZOOPLANKTONA CENOZĒM

Jana PAIDERE

Daugavpils Universitātes Ķīmijas un ģeogrāfijas katedra

E-pasts: jana.paidere@du.lv

Pētījuma vieta un laiks

Daugavas palieņu ezeru (22 ūdenstilpes) applūšanas biežuma ietekme uz zooplanktona cenozēm tika pētīta 2004. gadā no 18. līdz 28. jūlijam. Daugavas vairāk vai mazāk dabiskās palieņu ūdenstilpes novietotas Daugavas vidustecē (Daugavpils rajons).

Materiāli un metodes

2004. gada vasarā tika veikts komplekss pētījums, ievācot gan zooplanktona, fitoplanktona, gan zoobentosa paraugus, kā arī novērtēts palieņu augājs, izmantojot standartmetodes. Tika veikti ūdens fizikāli ķīmiskie mērījumi, izmantojot Hydrolab 4 Minisonde zondi, kā arī palieņu ezeru hidroloģiskie novērojumi (ūdens līmeņa noteikšana) (Gruberts et al., 2007).

Izvērtējot Daugavas palieņu ezeru applūšanas biežuma ietekmi uz zooplanktonu, tika izmantoti daudzgadīgo vidējo applūšanas biežuma aprēķini (Gruberts et al., 2007), kas ietekmē arī to savienojamību vai izolētību no Daugavas palu/plūdu vai mazūdens periodā.

Zooplanktona ekologisko grupu sadalījums veikts pēc literatūras datiem.

Pētījuma mērķis

Novērtēt applūšanas biežuma ietekmi uz zooplanktona cenozēm (sugu sastāvu, daudzumu, biodaudzveidību) un novērtēt pavasara ūdens līmeņu svārstību ietekmi uz vasaras zooplanktona cenozēm Daugavas vidusteces palienēs.

Rezultāti un diskusija

Pavisam tika konstatēti 52 zooplanktona taksoni (*Rotifera*, *Cladocera*, *Copepoda*), no tām dominējošo grupu veido *Rotifera* un pārstāv 31 taksonu. Visdaudzveidīgās ir palienēs, kurās taksonu skaits svārstās no 20 līdz 22 taksoniem (Lubasts, Paukštēs, Dīķis pie DU). Savukārt visvairāk sastopamie taksoni, sastopami vairāk nekā 50% palieņu, bija *Synchaeta sp.*, *Polyarthra sp.*, *Keratella cochlearis*, *Bosmina longirostris* un no *Copepoda* nauplii.

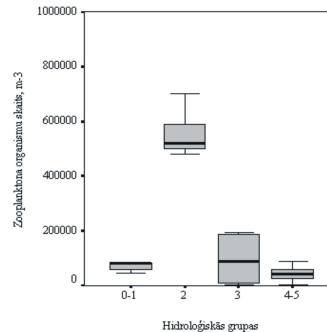
Atkarībā no daudzgadīgā vidējā applūšanas biežuma no Joti biežā līdz retam vai neapplūšanas vispār tika konstatēts, ka vislielākais zooplanktona organismu skaits ir ezeros, kuri applūst reti (1-2 reizes gadsimtā, kad ir augstākie novērotie palu līmeņi), otru dominējošo grupu pēc zooplanktona organismu skaita veido ezeri, kuri applūst regulāri (1-2 reizes 10 gados, kad ir daudzgadīgs vidējais palu līmenis). Palienēs, kuras applūst bieži un Joti bieži, zooplanktona organismu skaits ir vismazākais. Zooplanktona kopējais taksonu sadalījums ir līdzīgs. Zooplanktona bioloģiskā daudzveidība ievērojami atšķiras, tā ir vismazākā palieņu grupā, kuras applūst bieži un Joti bieži (vidējā H' = 1,15, maksimālā H' = 1,86, minimālā vērtība H' = 0,51), pretēji pārējo ezeru grupās, kurās zooplanktona daudzveidība ir lielāka (1., 2., 3. attēls). Tika konstatēta arī nozīmīga korelācija starp zooplanktona taksonu skaitu un applūšanas biežumu ($r = -0,623$, $P < 0,01$) un svārstību amplitūdu ($r = -0,563$, $P < 0,01$). Nozīmīga korelācija tika konstatēta ne tikai starp hidroloģiskajiem parametriem, bet arī starp palieņu morfometriskajiem rādītājiem un zooplanktona cenozēm (1. tabula).

Zooplanktona cenožu ekoloģisko grupu sadalījums pēc applūšanas biežuma arī ir atšķirīgs. Palienēs, kuras applūst bieži ir līdzīgs taksonu sastāvs palu/plūdu laikā novērotajam (Pайдере et al., 2007) (2. tabula). Kā arī sastopami pārstāvji, kas raksturīgi seklām, aizaugušām ūdenstilpēm (litorālās sugas) un kuru klātesamību iespējams nosaka arī palieņu ekoloģiskā kvalitāte.

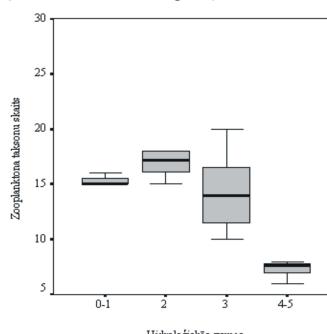
Šāds zooplanktona taksonomiskais sastāvs (*Rotifera*, sīka izmēra *Cladocera* sugas un nauplii) raksturīgi arī citām upju palienēm. Arī novērojama līdzīga sakarība, jo ilgāka vai biežāka savienojamība ar upi, jo mazāks sugu skaits un daudzveidība.

Iespējams palienēs, kuras tiek pakļautas biežākām to hidroloģiskā režīma izmaiņām, savienojamībai ar Daugavu, biežākai ūdens apmaiņai, augstākai duļķainībai, vienveidīgākai vides apstākļiem, ir kā traucejošs faktors zooplanktona cenožu attīstībā. Pie tam šajās palienēs, piemēram, Daugavas vecupē pie Rugeļiem, Berezovkas vecupē dominē *Rotifera* pārstāvji *Synchaeta sp.*, kas raksturojas arī dzīves ciklu, ir pirmējie filtratori.

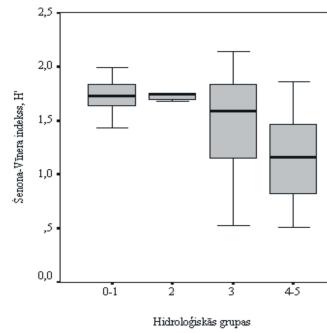
Savukārt pieaugot vides heterogenitātei mazūdens periodā vasarā, izolētībai no Daugavas un retākai applūšanai zooplanktona organismu skaits un daudzveidība pieaug. Pie tam mazūdens periodā pieaug arī vietējo apstākļu nozīme, palieņu ekoloģiskai kvalitātei, limnoloģiskajiem faktoriem un palieņu morfometrijai. Acīmredzot palienēs, kas retāk applūst vai kurās hidroloģiskā savienojamība ar upi veidojas retāk liela nozīme ir arī biotiskajām attiecībām. Par ko liecina plēsēju klātbūtne (2. tabuala).

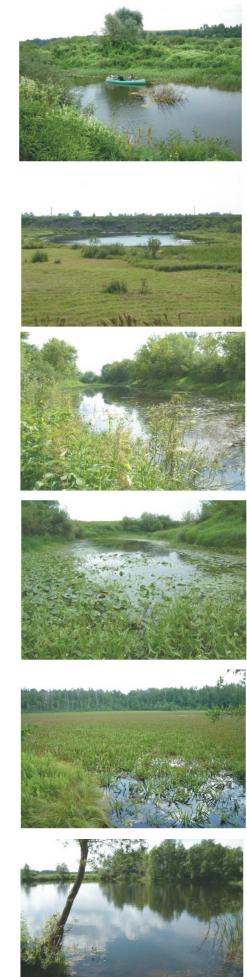
1. attēls Zooplanktona organismu skaita sadalījums pēc applūšanas biežuma
0-1 neapplūst, vai reti 1 - 2 reizes gadsimtā; 2 - applūst regulāri 1 - 2 reizes 10 gados; 3 aplūst atkārtoti 1 - 2 reizes gadā; 4 - 5 aplūst bieži vai joti bieži, vairākas reizes gadā (Gruberts et al. 2007)

2. attēls Zooplanktona taksonu skaita sadalījums pēc applūšanas biežuma

3. attēls Zooplanktona biodaudzveidības sadalījums pēc applūšanas biežuma

@Druvietis

1.tabula
Spīrmena ranga korelācija starp zooplanktona un palieņu limnoloģiskajiem parametriem ($P < 0,05$; $P < 0,01$; n.s. nav nozīmīgs)

	Zooplanktona taksoni	Zooplanktona skaits	Rotifera skaits	Cladocera skaits	Copepoda skaits
Applūšanas biežums, balījs	-0,623*	-0,516*	n.s.	-0,478*	-0,544*
Ūdens līmeņa amplitūda, m gada ⁻¹	-0,563**	-0,528*	-0,455*	n.s.	-0,537**
Vīrsmas laukums, ha	0,527*	n.s.	n.s.	0,596*	n.s.
Maksimālais dzīlums vasarā, m	n.s.	n.s.	0,442*	n.s.	n.s.
Temperatūra, C°	n.s.	0,450*	0,630*	n.s.	0,425*
Oksidēšanās reducēšanās potenciāls, mV	-0,641**	n.s.	n.s.	-0,664**	n.s.

2.tabula

Zooplanktona organismu ekoloģisko grupu sadalījums pēc applūšanas biežuma jeb palieņu hidroloģiskajām grupām

Ekoloģiskās grupas	Hidroloģiskās grupas (Gruberts et al., 2007)			
	0-1	2	3	4-5
Organismi, kuri ieņem barību no ūdenstilpēm (planktoniskās, semiplanktoniskās)	<i>Keratella cochlearis</i> <i>Ceriodaphnia sp.</i> <i>Filinia longistyla</i>	<i>Keratella cochlearis</i> <i>Pompholyx complanata</i> <i>Polyartra sp.</i> <i>Ceriodaphnia sp.</i>	<i>Lecane bella</i> <i>Euchlanis sp.</i> <i>Lecane lunaris</i> <i>Tectocella patina</i>	<i>Synchaeta sp.</i> <i>Keratella cochlearis</i> <i>Conochilus (Conochilus) conopodus</i> <i>Lecane lunaris</i> <i>Trichocerca sp.</i> <i>Euchlanis sp.</i> <i>Testudinella patina</i> <i>Cladocera sp.</i> <i>Chydorus spicifericus</i>
Organismi, kuri ieņem barību no substrāta virsmas (litorālās)	<i>Asplanchna priodonta</i>	<i>Asplanchna priodonta</i>	<i>Asplanchna priodonta</i>	-
Pļēsji (planktonā)	Bdelloid	-	Bdelloid	<i>Simocephalus vetulus</i>
Organismi, kas pieņem pārņemtāko pie substrāta un spējīgi pedēt	-	-	-	-
Organismi ar jauku barošanas tipu un pārveidošanos	nauplii	nauplii	nauplii	nauplii

Gruberts, D., I. Druvietis, E. Parele, J. Paidere, A. Poppels & A., Škute, 2007. Impact of hydrology on aquatic communities of floodplain lakes along the Middle Daugava (Latvia). Hydrobiologia 584: 233-237.

Paidere, J., D. Gruberts, I. Druvietis & A. Škute, 2007. Impact of two different flood pulses on planktonic communities of the largest floodplain lakes of the Daugava River (Latvia). Hydrobiologia 592: 303-314.